

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 523/06
06.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни су Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац Биљане Драгојевић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 746/05 од 31.10.2005. године, у седници одржаној 06.04.2006. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 746/05 од 31.10.2005.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 746/05 од 31.10.2005. године жалба туженог одбијена је као неоснована и потврђена пресуда општинског суда у Нишу П1. бр. 273/04 од 15.07.2005. године, којом је усвојен тужбени захтев и поништено решење о отказу уговора о раду бр. 4/3-22 од 22.01.2004. године, те којом је тужени обавезан да тужилу врати у радни однос и призна јој сва права на раду и по основу рада, те да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.875,00 динара.

Против наведене пресуде другостепеног суда ревизију је благовремено изјавио тужени, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. На остале битне повреде пази се у границама разлога ревизије, а како у конкретном случају они нису дати, иако је ревизија формално изјављена и из овог ревизијског разлога, Врховни суд се ограничио само на испитивање битне повреде на коју пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, побијаним решењем је тужили отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине (конзумирање кафе и пушење цигарете, ван утврђене паузе у радној просторији __), због чега не може даље остати на раду. Доношењу решења је претходило упозорење и затражено је мишљење синдиката. Побијано решење базира на извештају и допунском извештају портира туженог, који међусобно нису сагласни, нити одговарају фактичкој ситуацији критичном приликом, јер је портир изјавио да у просторији није било никога, сем тужиле и другог радника коме је такође отказан уговор о раду, док је било присутно укупно 5 лица рачунајући тужилу и тог радника, а сви саслушани сведоци су негирали тврдње портира.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтеви, уз разлоге које у целини прихвата и Врховни суд, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Наиме, тужили је отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине и понашања које је такво да не може да настави рад код послодавца, у смислу члана 101. став 1. тачка 4. Закона о раду. Међутим, из проведеног поступка не произилази закључак да тужилија није поштовала радну дисциплину односно да јој је понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Решење базира на изјави и допунском извештају портира туженог, који су међусобно несагласни, а који су такође несагласни и са изјавама свих саслушаних, а присутних сведока, чије присуство је портир такође негирао. У таквој ситуацији правилна је оцена нижестепених судова да нису били испуњени законски услови за отказ уговора о раду.

У вези са изложеним, без утицаја је ревизијски навод да су побијаном пресудом нижестепени судови ценили квалификацију повреде, за коју суд није везан, јер су судови управо утврдили да није почињена радња због које је донето побијано решење, независно од квалификације те радње.

Преосталим наводима ревизије указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не може бити предмет оцене у ревизијском поступку, на основу одредбе члана 385. став 3. савезног ЗПП.

Имајући речено у виду, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 393. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст